

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, declarat de avocatul Ion Modval, în numele inculpatului

Reveneala Grigore XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Anenii Noi din 17.06.2021, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

19.07.2021 – 29.09.2021,

instanța de recurs:

26.10.2021 – 17.05.2022,

11.08.2022 – 16.11.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 septembrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Reveneala Grigore a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Reveneala Grigore, la data de 26.06.2021, orele 22:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, conducea mijlocul de transport

„Mercedes E200”, n/î „XXXX”, deplasându-se pe drumul public din s. Speia, r-nul Anenii Noi. Potrivit rezultatului testării alcoolscopice, de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate nr. XXXX din 26.06.2021, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,21 mg/L, ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, că a urcat la volan în stare de ebrietate alcoolică la scurt timp după ce a fost condamnat pentru o infracțiune similară și a condus mijlocul de transport și fără a deține permis de conducere, s-a căit sincer, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Dorel Zatic, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 7 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat inadmisibilitatea tolerării unor astfel de fapte prin aplicarea acestei pedepse, care este prea blândă în coraport cu faptele social periculoase săvârșite de inculpat și contrară prevederilor art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal.

Ori, instanța de apel, prin aplicarea unei astfel de pedepse nonprivative de libertate diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpat, care peste 9 zile după ce a fost condamnat pentru o infracțiune similară, a condus iarăși automobilul în stare de ebrietate, de aceea în continuare există riscul săvârșirii de noi infracțiuni, aflându-se la libertate.

În acest sens, ar fi corect să se conștientizeze pericolul social sporit pe care l-a creat inculpatul conducând în stare de ebrietate mijlocul de transport pe drumul public, punând în pericol nu numai viața sa, dar și viața celorlalți participanți la trafic.

De asemenea, inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune intenționată. Respectiv, corectarea lui poate avea loc numai prin privarea temporară de libertate.

În asemenea circumstanțe, instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului, ceea ce determină consecința de neasigurare a scopului pedepsei penale și anume reeducarea inculpatului, restabilirea ordinii de drept, ba din contra, într-un mod tacit va fi încurajat inculpatul să comită fapte analogice pe viitor, conștientizând că ca rezultat al comiterii lor, în limite legale, nu survine o pedeapsă aspră, care să-i limiteze în drepturi sau să atragă după sine alte consecințe coercitive.

În concluzie, reeducarea și încadrarea inculpatului în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestuia de libertate, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, apelul a fost admis, casată sentința în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre.

Reveneala Grigore, recunoscut vinovat pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmând să execute pedeapsa de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că la individualizarea pedepsei, se v-a ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume că, inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care se pedepsește, prin prisma art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 134 la 160 de ore, sau cu închisoare de la 3 luni până la 8 luni, că acesta s-a căit, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, ca circumstanță agravantă fiind stabilită - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru acțiuni similare. Ori, a mai fost condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 17.06.2021 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, deci este predispus la săvârșirea infracțiunilor din categoria dată, și anume la scurt timp după ce a fost condamnat pentru o infracțiune similară, iarăși a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și fără a deține permis de conducere, deși anterior i-a fost acordată șansa de a se corecta și reeduca cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Astfel, acesta nu a făcut concluziile de rigoare, săvârșind o infracțiune similară și reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului, instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa de 6 luni închisoare, însă pripit a ajuns la concluzia că executarea ei urmează a fi suspendată condiționat.

La caz, scopul legii penale va putea fi atins doar prin stabilirea în privința inculpatului a sancțiunii de 6 luni închisoare, cu executare reală.

Sub acest aspect, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Așadar, doar o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, ținând cont de faptul că Reveneală G. nu a îndreptățit încrederea acordată anterior, săvârșind o nouă infracțiune similară, corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, corespunzător anume această pedeapsă poate atinge scopul de corectare și reeducare.

Relevant este și faptul că pedeapsa sub formă de închisoare este aplicabilă la caz și va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale, atingerii scopului pedepsei penale, inclusiv față de relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate și în lipsa permisului de conducere.

5. Avocatul Ion Modval declară recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul invocă că inculpatul și-a recunoscut integral fapta, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP, s-a căit sincer în cele comise, se caracterizează pozitiv, are un loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, astfel că reeducarea acestuia poate avea loc și fără aplicarea unei pedepse, cu privarea reală de libertate.

Prin urmare, decizia instanței de apel de a exclude prevederile art. 90 Cod penal și aplicarea unei pedepse cu executate reală în penitenciar contravin circumstanțelor cauzei, criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar în consecință, pedeapsa stabilită nu va atinge scopul pedepsei penale, ci va crea un sentiment de nedreptate și de neîncredere în lege.

Ar fi mult mai rezonabil și legal de a-i aplica inculpatului o pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de

drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a comis o infracțiune ușoară, dar la scurt timp după ce a fost condamnat pentru o infracțiune similară, conducând iarăși mijlocul de transport în stare de ebrietate și fără a deține permis de conducere, deci fiind predispus la săvârșirea infracțiunilor din categoria dată și nefăcând concluziile de rigoare, săvârșind o infracțiune similară, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanța de judecată.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată ultimului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Modval, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, în privința inculpatului Reveneala Grigore, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 23 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

